

Verslag excursie plantenwerkgroep naar de Noordoostpolder (wit gebied) d.d. 09-07-2026

Deelnemers: Gonny Sleurink, Henk Snel, Cor Nagelmaeker, Niels Jeurink, Ellen van Knippenberg

Vanavond zoeken we weer een zogeheten 'wit gebied' op, dat is een gebied waarvan nog maar weinig recente floragegevens bekend zijn. FLORON heeft aangegeven dat dit soort plekken met voorrang geïntroduceerd zouden moeten worden. En 'dus' rijden we naar het Kuinderbos ten noorden van het dorpje Bant in de Noordoostpolder.

We starten in de vers gemaaide berm van het Schoterpad, dat schiet lekker op.

Veel rood zwenkgras naast diverse andere grassen zoals mannagras, glanshaver, ruw beemdgras enz. en veel andere algemene soorten zoals scherpe boterbloem, hondsdrif, haagwinde, avondkoekoeksbloem. En heel verrassend: één brede wespenorchis.

We wandelen over de sloot (niet erdoor) het bos in. Het pad wordt niet veel belopen, de reden ontdekken we later.

Aan het begin van het bospad staat een prachtige hoge grote klit. Voor de dieren groeit er langs dit pad aardig wat voedsel: schijnaardbei, aalbes, wilde lijsterbes, framboos, gewone vlier, kruisbes en voor de liefhebber Amerikaanse vogelkers.

Een heel bijzondere vondst langs het pad is de gebogen driehoeksvaren, voorheen gebogen beukvaren genoemd. Het blad heeft een duidelijk driehoekige vorm en de bladsteel vertoont een knik zodat het blad bijna horizontaal staat. De varen groeit op voedselarme, zure grond op schaduwrijke plekken. De varen is zeldzaam in Nederland.

We lopen tot aan een splitsing van het bospad. Rechts is het doordringende geluid van de snelweg te horen, dus dan slaan we liever linksaf en lopen over een bijzonder groot tapijt van hondsdrif tot aan een hek. Niels laat zich normaal gesproken niet afschrikken van hekwerk e.d. maar dit keer nemen we het risico maar niet. Achter het hek is namelijk de residentie van de schietvereniging KSV de Voorst. We maken rechtsomkeert.

De veer van een havik die we onderweg vinden bewaren we voor ons jeugdlid Teun. Kwart voor 9 verlaten we het bos en staat de teller op 80 soorten wilde planten. We lopen nog even een stuk langs het Schoterpad. We vinden er nog zeegroene rus en eindelijk ook ons madeliefje in de berm bij een boerderij.

De vrolijke bordercollie van de boer is wel in voor wat afleiding. Hij legt bij Henk een stok voor de voeten en kijkt Henk verlangend aan: “wil je met me spelen?” Hij kan er geen genoeg van krijgen. Ondanks het warme weer blijft hij heen en weer rennen. De hond bedoel ik dan en niet Henk.

Een wat ruig uitzienend veldje op het keurig gemaaide grasveld voor de boerderij valt erg op. Van de boer, die zich inmiddels afvroeg wat dat groepje mensen voor zijn deur aan het doen is, mogen we daar gerust even een kijkje nemen. Een buurboer heeft op dit veldje dahlia's neergezet om te kruisen. Hier vinden we allerlei pionierssoorten en veel familieleden van de ganzenvoeten: stippelganzenvoet, zeegroene ganzenvoet, rode ganzenvoet. Niels: “Ik zie alleen geen melganzenvoet” om er vervolgens bijna bovenop te gaan staan. De bladeren van deze plant zijn eetbaar, evenals de met quinoa verwante zaden. Ze hebben een hoog gehalte aan eiwitten, calcium, kalium en ijzer. Misschien een verbouwtip voor de boer. Alleen op dit ruige stukje staan al 22 soorten wilde planten. In het totaal hebben we in dit kilometerhok 117 soorten gevonden.

We rijden nog even naar een 2de kilometerhok (179-531) en komen in het centrum van Bant terecht, met de originele naam Het Midden. Daar parkeren we de auto en lopen langs diverse tuinontwerpen. We maken de “Korte omgang”. Sommige tuinarchitecten zijn echt uit de bant gesprongen.

Wanneer de fraaie Bantsiliek kerk ons laat weten dat het 22.00 uur is verlaten wij Bant.

Cor geeft aan toch geen echte band te hebben gekregen met Bant, ondanks dat we er 71 wilde planten hebben gevonden.

Tekst en foto's : Ellen van Knippenberg